

(א) [לעיל ת.], ב ט ק"א
 דודא ויע' ספסס יא.
 בגליון מהר"צ, א פי
 במקום שטעו חכמים ולא
 דברו כהלכה לא רצה
 לגנותם ולומר טעו אלא
 אמרו כדומא היא כלומר
 דעת חכמות היא. ערוך
 ערך בר ד' (ד) ויע' מוס'
 כתובות ל: ד"ה ואי דלא
 מלין,

לעזר רש"י

קובצ"ל [קוביצ"ג].
 רומת ראש, רסן.

מוסף רש"י

אם תימצי לומר
 המגביה
 להבירו. כלומר אפילו אם
 תמלא לומר המגביה כו'
 (לעיל ת. ו) ובית פגיה.
 בית ראשה ולחיה (שבת
 נא) בית ראש של אפסר
 (סוטה מה. וראה לקמן ז.א.)

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

צמדה זו. לקמיה מפרש למעוטי מאי: אי הכי. דלתגא קמא
 איפכא קני אמאי קמני משיכה בגמל והנהגה בחמור ליערבינהו
 וכו' מושכין ומנהיגין: איכא חד לד דלא קני. להכי לא מני למתני
 צמדהו משיכה והנהגה ותגא הכי מושכין בגמל ומנהיגין בחמור

במדה זאת קנו ר' יהודה אומר לעולם לא
 קנה עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור
 קתני מיהת או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג
 מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא הוא הדין
 דאפילו רכוב והא דקתני מושך ומנהיג
 לאפוקי מדר' יהודה דאמר עד שתהא משיכה
 בגמל והנהגה בחמור קמשמע לן דאפילו
 איפכא נמי קני אי הכי ליערבינהו וליתנינהו
 שנים שהיו מושכין ומנהיגין בין בגמל בין
 בחמור איכא חד צד דלא קני איכא דאמרי
 משיכה בחמור ואיכא דאמרי ההנהגה בגמל
 ואית דמותיב מסיפא במדה זו קנה במדה זו
 למעוטי מאי לאו למעוטי רכוב לא למעוטי
 איפכא אי הכי היינו ר' יהודה איכא בינייהו
 צד אחד דלא קנה אית דאמרי משיכה בחמור
 ואיכא דאמרי הנהגה בגמל ת"ש יאחד רכוב
 חמור ואחד תפוס במוסירה זה קנה חמור וזה
 קנה מוסירה שמע מונה רכוב קני הכא נמי
 במנהיג ברגליו אי הכי נקני נמי רכוב
 במוסירה אימא זה קנה חמור וחצי מוסירה
 וזה קנה חצי מוסירה בשלמא רכוב קני
 דקמגבה ליה בן דעת אלא תפוס במוסירה
 במאי קני אימא זה קנה חמור וכוליה מוסירה
 וזה קני מה שתפוס בידו (ה) האי מאי אם תימצי
 לומר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו
 הני מילי היכא דקא מגבה ליה אדעתא
 דחבריה האי אדעתא דידיה קא מגבה ליה
 איהו לא קני לאחריו מקני אומר רב אשי יזה
 קנה חמור ובית פגיה וזה קנה מה שתפוס
 בידו והשאר לא קנה לא זה ולא זה רבי אבהו
 אומר לעולם כדקתני הואיל ויכול לנתקה
 ולהביאה אצלו יוהא דר' אבהו ב' ברותא^א היא
 דאי לא תימא הכי תלית שהיא מונחת חציה
 על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד ובא אחד
 והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחר
 והגביה חציה מעל גבי עמוד הכי נמי דקמא
 קני ובתרא לא קני הואיל ויכול לנתק ולהביא
 אצלו אלא הא דר' אבהו ברותא היא ת"ש
 ר' אליעזר אומר ורכוב בשדה ומנהיג בעיר
 קנה הכא נמי מנהיג ברגליו אי הכי היינו
 מנהיג תרי גווני מנהיג אי הכי רכוב בעיר
 מאי טעמא לא קני אומר רב כהנא לפי
 שאין דרכן של בני אדם לרכוב בעיר אומר
 ליה רב אשי לרב כהנא אלא מעתה הגביה
 ארנקי בשבת שאין דרכן של בני אדם
 להגביה ארנקי בשבת הכי נמי דלא קני אלא
 מאי דעבד עבד קני הכא נמי מאי דעבד
 עסקינן דאמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין
 ואי

עבד וקני אלא 'במקח וממכר

על ידו הואיל וסופו ליפול וי"ל דשאני הכא שמופס צידו אחד מן הראש א"נ הכא איירי כשיתק מן העמוד אינו ארוך כ"כ שיגיע ראש השני לארץ ושליש שילוח הקן (חולין דף קמא): דקאמר זיל טרוף אקן דלגביהו ולקנינהו התם נמי והגבהו על ידו יותר ממה שהיה תחילה שהרי קצת מפיחים למעלה לכך (י) קני: **א**י הכי רכוב בעיר מאי טעמא לא קני. אי גרסינן א"ה ה"פ אי אמרת בשלמא לא מייירי צמדהו צרגליו לכך צעיר לא קני דלא אולא מחמתיה לפי שיש בני אדם שמדברים יחד ויש כמה דברים באמצע הדרכים אלא אי אמרינן צמדהו צרגליו א"כ אולא מחמתיה טובא ואמאי לא קני:

ט.

מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא. תימנה מני"ל דלמא כ"ש רכוב
 דתפיס ציה ואי משום דשיירה אטו ככל דוכתי תגא
 כוליה קניינן וי"ל דממשה יתיר' קדייק ליערבינהו ולתנינהו שנים
 שהיו מושכין או מנהיגים בין בגמל בין בחמור ותו לא מדקתני
 צלישגא יתירא ש"מ דלמעוטי רכוב
 אתא והיינו דפרין צמר הכי
 וליערבינהו ולתנינהו וא"ת לעולם
 מני"ל למעוטי רכוב דלמא הא דלא
 ערבינהו כדי לאשמועינן דמשיכה
 אורחא בגמל והנהגה בחמור ואפ"ה
 אחד מושך ואחד מנהיג בגמל לא
 מצטל משיכה דאורחא בגמל את
 ההנהגה דלא אורחא וכן בחמור
 איפכא ולכן תגא צמר הכי אחד
 מושך ואחד מנהיג ולא למעוטי
 רכוב וי"ל כיון ששמיענן דמשיכה
 והנהגה שניהם קנו בגמל ובחמור
 פשיטא שאין אחד מצטל חצירו משום
 דהאי אורחיה והאי לאו אורחיה אכל
 צמתי משמיענן שפיר שאין מצטל
 רכוב ומנהיג צרגליו את מנהיג
 לחודיה לפי שיש צרכו כל מה שיש
 צמתיא ועוד דתפיס צה: **א**י הכי
 ליערבינהו ולתנינהו. לפי מאי דס"ד
 דרכוב קני ומשיכה והנהגה בין בגמל
 בין בחמור צמדה זו קנה אתא
 למעוטי שום קנין אחר או רכוב
 במקום מנהיג: **א**י הכי היינו ר'
 יהודה. הוה מני לאקשוי מגופה דקמני
 או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג
 ש"מ דצדח לד קני: **ו**נקני נמי
 רכוב במוסירה. אי גרסינן אי הכי
 ה"פ אי אמרת בשלמא כשאין מנהיג
 צרגליו ורכוב קני הצהמה משום
 דתפיס צה א"ש דלא קני מוסירה
 דצמטלטלין לא שייך קנין של מוסירה
 אלא בהגבה או משיכה אכל אי
 מייירי צמתיא צרגליו לקני נמי
 מוסירה צמתיא הצהמה אי אמרינן
 משוך צמה זו וקני כלים שעליה קני
 דלקמן מיבעיא לן אי קני אי לא
 קני ליפשוט מהכא דלא מהני:
והשאר לא קנה לא זה ולא זה.
 ואפילו אי אמרינן משוך
 צמה וקני כלים שעליה קני הכא
 כיון דתפיס במוסירה לא קני רכוב
 נמי לא קני כדאמרינן אדעתא דידיה
 אגבהו איהו לא קני כו':
דאי לא תימא הכי מלית שהציה
 כו'. קצת קשה מני"ל שלא
 יתלוק רבי אבהו אף צה:
הואיל ויכול לנתקו ולהביאו אצלו.
 תימנה דמשמע דלס נתקה
 שהיא קונה כו' משום שעל ידו
 והגבהה למעלה משלש ומאי שגא
 מעני המנקף צראש הזית (גיטין
 דף נט:) שאין צו גול אלא מפני דרכי
 שלום וכן פרק הגזל קמא (צ"ק דף
 נא. ושם ד"ה והי מילי) הזורק סלע של
 חצירו לים פטור ומוקי לה דלאדיי
 אדוי אלא לא חשיב מה שהגבהה

משוך

עין משפט
 נר מצוה

כ א מיי פ"ז מהל'
 אביה ה"ה ויע'
 בהשגות ובמ"מ סג עשין
 עד טוש"ע ח"מ סי' רעא
 ספיק א:
כ ב ג מיי שם ה"ה ז
 טוש"ע שם ספיק ג:
כ ד ה טוש"ע ח"מ סי'
 רטט ספיק ה וע"ש:
ה ו ז מיי פ"ב מהל'
 מכירה ה"ה י ועין
 צמ"מ סג עשין פג
 טוש"ע ח"מ סי' קא ספיק
 ה:

רבינו חננאל

פי' איכא חד צד דלא
 קני ימי שראמר משיכה
 בחמור לא קני אבל בגמל
 בין במשיכה בין בהנהגה
 קני. ויש מי שאומר הנהגה
 בשל חמור אבל חמור
 בין במשיכה בין בהנהגה
 קני. פי' פניה רצועות
 של מוסירה הנתונות על
 לחיה ועל פרוחתה. סוגיא
 דשמעיה תלית מונחת על
 גבי קרקע וחציה על גבי
 עמוד בא אחד והגביה
 חציה מעל גבי קרקע
 ובא אחר והגביה חציה
 מעל גבי עמוד א'. ורכוב
 אי קני אי לא קני ת"ש
 ר"א אומר רכוב בשדה
 קנה וכו' ודחי' התם
 במנהיג ברגליו אי הכי
 היינו מנהיג. ופרקי' תרי
 גווני מנהיג. ואסקי' במקח
 וממכר אי אמר ליה קני
 כדרך שבני אדם קונין אי
 ברשות הרבים רכוב קנה.

(א) חסר פה בהעתקה ונראה
 דל"ל קט מתייחס.